

[Alvilda Larsen.]

368 kr. månedlig for en lejlighed, som de før betalte 80 kr. om måneden for.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel):

Som det fremgår af den betænkning, som er afgivet af udvalget, der igen har behandlet dette spørgsmål, har jeg henledt opmærksomheden på, at man i Københavns borgerrepræsentation har rejst dette problem, og såvidt mig bekendt har borgmesteren for magistratens 4. afdeling, hr. borgmester Johannes Hansen, det ærede medlem fru Alvilda Larsens partifælle, meddelt, at der ligger i anden korrektur et forslag til ændring af Københavns byggelov. Det må vel formodentlig betyde, at borgmesteren mener, at man gennem ændring af bygge-loven vil være i stand til at tilvejebringe visse garantier mod, at ombygning af gamle ejendomme misbruges i spekulationsøjemed.

Men da en ændring af Københavns bygge-lov ikke kan gennemføres, uden at det høje ting her behandler den og tiltræder ændringen, synes jeg, det må være rimeligt, at vi afventer, hvad borgmesteren for Københavns magistrats 4. afdeling kommer med, og derfor må jeg henholde mig til den afgivne betænkning og bede det høje ting om at stemme imod det af det ærede medlem fru Alvilda Larsen m. fl. stillede ændringsforslag.

Ordføreren (Ingvard Dahl): I tiden mellem disse lovforslags første og anden behandling fremkom der nogle artikler i dagbladene vedrørende modernisering og ombygning af ældre ejendomme. Således indeholdt „Social-Demokraten“ den 6. februar en artikel, hvoraf det fremgik, at ca. 6 000 mennesker var ved at blive boligløse på grund af modernisering og ombygning. I den nævnte artikel gjorde formanden for Københavns Huslejerforening, hr. Andreas Svendsen, opmærksom på, at det efter hans opfattelse var på tide, at borgmesteren for magistratens 4. afdeling tog problemerne op til en virkelig tilbunds-gående drøftelse. Årsagen til artiklernes fremkomst var i væsentlig grad en bebudet ombygning på Ny Carlsberg Vej; men hr. Svendsen gjorde dog opmærksom på, at på hjørnet af Dosseringen og Skt. Hans Gade var en ombygning afsluttet, og at det havde givet en stor for-

højelse af lejen. Dernæst omtalte han en anden modernisering, nemlig på hjørnet af Blegdamsvejen og på selve Blegdamsvejen, hvor arbejdet har været i gang siden 8. august; arbejdet her gik langsomt, og det var ejendommens vicevært, der havde arbejdet i entreprise. Lejerne protesterede derimod, og de opgav som grund, at det langsomme tempo antagelig skyldtes manglende finansiering.

Ved anden behandling her i det høje ting den 10. februar rejste det ærede medlem fru Alvilda Larsen spørgsmålet og gav udtryk for, at hun var bekendt med de henstillinger, som huslejerforeningens formand havde rettet til borgmesteren for magistratens 4. afdeling. Men, føjede det ærede medlem til, der findes ikke lovhjemmel for indgriben. Altså, i tiden fra den 6. til den 10. februar havde problemet vedrørende modernisering været rejst såvel i dagspressen som her i folketinget, men borgmesteren for 4. afdeling havde ikke ladet høre fra sig i den anledning. Det var årsagen til, at jeg den 11. februar i Københavns kommunalbestyrelse spurgte borgmesteren for denne afdeling, om det omfang af ombygning og modernisering af gamle ejendomme, som havde vakt nogen uro hos lejerne, ikke også havde vakt uro hos myndighederne, og om borgmesteren ikke på grundlag af sine erfaringer havde i sinde at stille forslag om ændringer i bygge-loven for København af 1939 for derigennem at skaffe sig den lovhjemmel til indgriben, som manglede i loven. Borgmesteren svarede dagen derpå, at magistratens 4. afdeling gennem længere tid havde arbejdet med ændringer i bygge-loven, at man tilstræbte en ændring af § 2 for derved at gøre det muligt, at lovens bestemmelser i deres helhed bliver overholdt. Derefter nævnes de tre væsentlige punkter: når der gøres indgreb i en bygnings bærende konstruktion, når der foretages væsentlige udvidelser af dens omfang, og endelig — og det er det afgørende i denne sag — hvis der foretages væsentlige ændringer af bygnings indretning, skulle ændringen gøre det muligt for bygningskommissionen at gribe ind. Jeg er derfor noget forbavset over, at det ærede medlem fru Alvilda Larsen mener, at denne lovgivning ikke er tilstrækkelig. Den er naturligvis ikke tilstrækkelig for andet end det område, den omfatter; men der